

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

АРХ. 243.—23 АУГУСТОУ 1881.—ЛЕНТА 10.

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

Ὕπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶ

Ο χ. Μενέλαος Νεγρεπόντης κατέθεσεν εἰς τὸ γραφεῖον του «Διώνος» 4,000 δραχμαὶς ὑπὲρ τῶν πτωχῶν ἀστενῶν τῆς πρωτεύουσάς, 3,000 δρ. πρὸς ἀποκηματίσιν του ὑδραυλικοῦ, ὃν διῆμος τὸν Ἀθηνῶν θέλει καλέσει ἐξ Εὐρώπης, ταῦτα 3,000 ἔτι δρ. διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν μέχρι θαλάσσης ἀπονόμων πρὸς ἔκροήν τῶν ἀκαθαρσιῶν τῆς πόλεως.

Η ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ
τῶν ἐφαρμογῶν τοῦ ἀλεκτρισμοῦ.

Τὴν 1 έσταμένου μηνὸς ἐγένετο ἐν Παρισίοις ἡ ἐπίσημος ἱερᾶς τῆς μεγάλης διεθνοῦς ἔκθεσεως τῶν ἵφαρμογῶν τοῦ ἡλεκτρισμοῦ, ήτις διὰ τὰ πολυπληθῆ καὶ ποικιλλώτατα ἀντικείμενα, τὰ ἐν αὐτῇ ἐκτίθεμενα, ἐπισπάται ζωηρότατον μὲν ἑδιαρέφον τοῦ κοινοῦ. Περὶ τῆς ἔκθεσεως ταύτης ἀριθμὸν ἡ εἰδανή γαλλικής ἔκθεσερίδος τὰς ἐπομένας λεπτομερεῖας· Ὁ περίβολος, ἐν ᾧ ἡ ἔκθεσις διαιρεῖται εἰς δύο μέρη, ὡς τὸ μὲν κατέχουσιν οἱ Γάλλοι ἔκθεται, τὸ δὲ ἔτερον οἱ ἄλλοι λαοί. Μεταξὺ δὲ πάντων διαχίρονται μάλιστα τέσσαρα τριγμάτα· τὸ τοῦ γαλλικοῦ διποργείου τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων, ὅπερ εἶναι τὸ εὑρύτατον πάντων· τὸ τῆς πόλεως τῶν Παρισίων, τὸ τοῦ ταχυδρομείου τοῦ Λονδίνου καὶ τὸ τῶν σιδηροδρόμων, γαλλικῶν καὶ ἔξινων. Παρὰ ταῦτα δὲ ὑπάρχουσι τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἔκθεματα. Καὶ πρῶτον φαίνεται αἱμέσιως μέγα υπόστεγον ἀνθοκομεῖον χρηστημένον ἐν την πρώτων ἀνάπτυξιν τῶν ἀνθέων εἴτε, μεταξὺ τῶν γαλλικῶν καὶ ἔξινων ἔκθεμάτων, πύργος διοδοστάζων ἡλεκτρικὸν φανὸν συστήματος Meritens, καὶ εἰς τὴν βίσιν καὶ πέρι τοῦ πύργου κρήνη γαλλικότευκτος, ήτις δ' εὑρύους τρόπου φωτιζομένη καταμαργένει τοὺς θεάτρους τῆς ἐπέρεας, παρουσιάζουσα φωτεινὸν τὸ θόρω, ὅπερ προχέει πανταχόθεν καὶ οὕτω παριστῶν τὸ θέαμα ἀδημάντων διηγεκτῶς ἐξ αὐτῆς ἐκερδῶνταν.

Εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ περιβόλου διάρχουσιν αἱ θεύξεις τῶν μεγάλων ἔθνων, τῆς Ἀγγλίας, Γερμανίας, τῶν Ἕνωμένων Πολιτειῶν, ἐν οἷς γίνεται κρήσις τοῦ ἡλεκτροῦ σημαῖς εἰς εὐρύτερον κύκλον. Εἰσέτι δὲν εἰχον φύσας αἱ μηχαναὶ καὶ τὰ διάφορα ὅργανα τοῦ περιωνύμου "Εδισσων, δύο δὲ ὀλόληποι αἴθουσαι τοῦ περιώτου πατέρωματος εἶχον ἐπιστηλυθῆ πόρδος ἐναπόθεσιν αὐτῶν.

Περιεργάταν είναι τό θέματα τῶν ἐν τῷ πρώτῳ πατώ ματι ἐκτεθειμένων ἀντικειμένων, ἄτινα πληροῦσι περὶ τὰ ἔκσους ὅλας αἰθύδεσας.¹ Ήντασθα διάρχουσιν αἱ μυριαι ἐκεῖ ναι ἐφαρμογή τοι τὸν ἡλεκτρικούς, ὃν τῶν πλείστων οὐδὲ πλὴν καὶ οὗδεν ἔχει τὸ κοινόν. Ἐκ τῶν αἱθύσουσαν τούτων δύο εἰσὶν ἕσσευται μπως παριστάνωσι σημερινὴν καὶ τοικίαν· σύγκειται δὲ αὕτη ἐξ ἀντιθελάχου, αἰθύσης, ἐστια τορίου, κοιτῶνος, δωματίου Ἑργασίας, σφαιριστηρίου, μαζιτερίου κ.λ., ἐν πάσῃ δὲ τούτοις λειτουργεῖ δὲ ἡ ἡλεκτρισμός, οὐδὲ οὐ καταφέννυνται πάται αἱ φύσεις, αἱ δὲ αὗτοῦ δύναμι ται νά καρπωθῇ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν οἰκιακὸν αἵτοι βίον ἐπὸ τῶν ἡλεκτρικῶν κινδύνων καὶ τῶν ποικιλωτάτων σηματήρων (avertisseurs) μέχρι τοῦ φωτισμοῦ, τὸν ἀναγκαῖον εἰς τὸν οἰκιακὴν χρήσιν, τὸν ἡλεκτρικοῦ κλειδοκυμβίζοντον ἡλεκτρικοῦ πίνακος, πρὸς σημαίνεσθαι τὸν κλειδοκυμβίζοντον ἡλεκτρικῶς κλειστικάνσιον σιδηρούς κινητάσιον.

Ἄλλαχον κείντων τὰ καθάρως ἐπιστημονικά ὅργανα, οἵτινα
ἡλεκτρικά στήλαι, θερμόμετρα καὶ ἄλλαι ἀπειράξιμοι
ἴψερέσσαι, δι' ὧν γίνεται λογήσις του ἡλεκτρισμοῦ εἰς τα
φυσικά ἐπιστήματα, τὰς βιολογικάς, μετεωρολογικάς, θετρ
νομικάς, τὴν στατιστικήν τέχνην, τ. έ. t.

Ἐπὶ τῶν περιεργάτων μερῶν τῆς ἐκθέσεως, προσελκύεινηκῶς πλειστὸν κόσμον ἐκ τῶν ἔπισκεπτομένων τὴν Ἑθνικήν, εἶναι αἱ αἴθουσαι, οἵτινες ἀείς ὑπάρχουσι τοποθετημένη τηλεφωνικὰ ὄργανα τοῦ συστήματος Adler, δι' ὧν δύναται τις νὰ ἀκροασθῇ μετὰ εἰδοκρινείας ἀποτελοῦν τὰς ἐν τῷ θεάτρῳς τῆς «Γαλλικῆς Κωμῳδίας» καὶ τοῦ «Μελοδράματος» γινομένων παραστάσεις. Τῇ διασκεδάσεως ταύτης διναντι τὰ ἀπολογισμούσι εἰκοσιτέσσαρες ταῦτοχρονῖσσαι ἀνθρώποι: Ἡδη δὲ διαδέρμος τῆς Δημοκρατίας κατέ τὴν πρώτην

αὐτοῦ ἐπίσκεψιν ἡδυνηθή να ἀκροσθή διάφορα μουσικὰ τε-
μάχια ἔκτελούμενα ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ μελοδράματος, ὃν ἡ
ἄρμονία μετεβάζετο μετὰ θαυμαστῆς εὐχριστίας.

³ Άλλαχού πάλιν ὑπάρχουσι τὰ δργανα καὶ ἄλλα ἡλεκτρικά δίλικα, τὰ εἰς χρήσιν τῆς λατρείας, τοῦ καλέδου ἔκεινον τῆς ἐπιστήμης, συντικαὶ λατεῖται ἡλεκτροθεραπευτική.
Ἐπειτα γὰρ ἡ γαλβανοπλαστική, τὰ δργανα πρὸς ἀκριβεῖς προσδιορισμούς, συστεναι πρέδεις μετάδοσιν πληροφοριῶν, πάτασαι εἰς ἐφευρέσεις αἱ περιλαμβανόμεναι μεταξὺ τοῦ οἰκιακοῦ τηλεγράφου καὶ τοῦ πολιτικοῦ τοῦ χρησιμεύοντος εἰς τὴν ἀνταπόκρισιν, τουτέστιν ἡ σειρὰ τῶν σημάτων τῶν χρησιμεύοντων εἰς τὰς πυρκαϊάς, τὰς πλημμύρας, τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀλλαγῆς ἐπιστανέταις ὑπάτος κ. τ. ἐ.

Ἐν τέλει δὲ ὑπάρχει ἴδιαιτέρα ἔκθεσις, εἰς καταρτισμὸν τῆς ὁποίας συνετέλεσαν τὰ μεγάλα ἐπιστημονικά ἕρματα τῆς Γαλλίας· καὶ τῇς ἀλλοδαπῆς, ήτις παριστάνει τὴν ἴστορίαν καὶ τὴν βαθμίαν ἀνάπτυξιν τοῦ κλάδου τούτου τῆς φυσικῆς, δῆτις ἐν διαστήματι διλίγων ἐτῶν τοσαύτην ἐκτίσατο σπουδαίότητα.

Πλὴν δὲ τῆς ἐκθέσεως, ἐν Παρισίοις συγκροτεῖται ταῦτοχρόνως Συνέδριον ἐπιστημόνων εἰς τὸν ἡλεκτροσῦμον ἀσχολυμένων, αἱ συζητήσεις αὐτοῦ θέλουσι: βεβαίως οἱ μικρὸν συντελέσει εἰς τὴν διάδοσιν πλήθους φωτείλμων γνῶσεων καὶ ἴδεων, γνωστῶν τέως μόνον εἰς τὸ περιωρισμένον κύκλον τῶν εἰδικῶν ἐπιστημόνων.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Ἐπεινετικώτατα κρίνουσιν αἱ γερμανικαὶ ἑρημερίδες τὸ ἔργον τοῦ δύμογενοῦς ζωγράφου κ. Ἰακωβίδου, ὥπερ, καθ³ ἀλλὰ ἔχομεν Διάφορους, ἡγειρθή τοῦ πρώτου βραβείου ἐν τῷ ἐφετεινῷ Διαγωνισμῷ τῆς ζωγραφικῆς ἐν Μονάχῳ. Ως θεοῦ μα τοῦ ἔργου αὐτοῦ δὲ Ἐλληνος καλλιτέχνης ἔξελέστατο, διὸς γνωστόν, τὸν σκηνὴν ἔκεινην τῆς «Μηδείας» τοῦ Εὔριπίδου, καθ³ ἦν δὲ ποιητὴς παρουσιάζει τὴν δυστυχὴν τοῦ Κρέοντος θυγατέρα Γλαύκην, ἡ Κρέουσαν ἄλλως καλουμένην, καταβαλλομένην δὲ τῶν φαρμάκων, δι’ οὓς ποτηρίχον ἔγκεχυμένα δὲ τὸ γηρυσσός στέφανος» καὶ οἱ «ποικίλοι γαμηλίοι πέπλοι», οὓς ἡ φονερὴ αὐτῆς ἀντίζηλος Μήδεια τῇ ἀπεστειλεν διὸς δῶρα διὰ τοὺς μετὰ τοῦ Ιάσωνος γάμους της. «Ἡ γερμανικὴ ἑταῖμερος «Bayerischer Landbote» ἔξεταζουσα τὴν τεχνικὴν ἔκτελεσιν τῆς Δυοπήθεσσας γράφει τὰ ἐπόμενα· «Βεβαίως ἡτοῦ ἀδόνυτος ἡ ἑιλογή στιγμῆς καταλληλοτέρας. — Κατατηκομένη δὲ τὸν ὅρεων πόνουν ἡ τρυφερὴ νύμφη, νύμφῃ νῦν τοῦ θανάτου, καὶ ἔκταδην ἐπὶ κλίμακος τοῦ μεγάρου κειμένη κατευθύνει πρὸς τὰ ἄνω ἀπλανά περιβόλια τῶν ράβων καὶ ἀθέλων» αὐτῆς ὁ δυσθαμάνην, διὸς ἡ διότοῦ ἀρπαγεῖσα περιστερά, καὶ ἐπικαλεῖται τὴν Βοήηθειαν τῶν θεών. «Ἡ δεξιὰ χείρ περιπελεγμένη διὰ τῶν ἐκυθῶν βοστρύχων προσπαθεῖ ἔτι ἐντὸν πόσπαστὸν τὸν δέλθιον στεφανον, ἡ ἀριστερὰ ἔκτενεται δὲ τῶν μαρμαρίνων βαθμῶν. Ταῦτα ἐπὶ τοῦ ἀδάμφους ἀτάτων ἔδρυμένα κάτοπτρον καὶ βραχιόνιον μαρτυροῦσιν διόποιον φοβερὸν ἀγῶνα ἡγωνίζετο τὸ θύμα τῆς γυναικείας ζηλοτυπίας, πρὶν δυοκύρηψην τῆς Δάδαμαστον δύναμιν τοῦ ιππολύτηνάνοντος ἐγέρθη. Ἐπειδὴν ἡ Γλαύκη τυγχάνει τὸ διάνικον κέντρον τῆς δῆλης συνθήσεως, διὰ τοῦτο αὐτῇ διακρίνεται κατ’ ἑιοχήν τοῦ ὅλου Ὁ Κρέων, τὰ συναισθήματα τοῦ θευτοῦ ἐν τῷ πίνακι ἐρμηνεύων, φαίνεται ἐκ τῶν ἔων φρικῶν καὶ βαδίζων πρὸς τὴν Γλαύκην τὴν ἔτεραν τῶν χειρῶν ἐπὶ κίονος στηρίζων. Ὡς ἐκ τῆς γενικῆς ἢ γένεις διευθετήσωσις καὶ τοῦ φωτὸς καταδεικνύεται, διπέρει ἐπίτηδες κατά τὴν τεχνικὴν ἔκτελεσιν πατήρ, διότι ὁ καλλιτέχνης συγκεντροῦ ἐν τῇ θυγατρὶ πᾶσι, τι τέλειον, τελείωτερον τοιούτῳ τρόπῳ καταδεικνύμενον. Κατὰ τὴν ἀρχὴν ταύτην ἀποφεύγεις ὁ καλλιτέχνης, καίτις δύο ζωγραφήσας πρόσωπα, τὸν ἑνοχλοῦστα Dualismus δύσις ἑξόχως συμβαίνει καὶ ἐν τῷ ἀριστούργηματι τοῦ Cabanel «Ἄδαμ καὶ Εὔα», ἐν τῷ πίνακι, διὸς καὶ ἐν τῷ προκειμένῳ, τὴν νῦν παρίστασα τό τοῦ ιδανικοῦ καὶ τοῦ κυριότεροῦ τεχνικοῦ τῆς δῆλης συνθήσεως. Πρὸς δὲν ἀνατίθεσιν τῆς αἴφνιδού ἐκπλήξεως καὶ τῆς ἀθώας χαρᾶς τῆς ἀτυχοῦς νύμφης πρὸς τὴν ἐν τοῖς γαμηλίοις πέπλοις γενικῶς ἀναγνωριζομένην.